

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. dotyczącej obowiązującego w Królestwie Belgii systemu nieuwzględniania przy opodatkowaniu tzw. nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) w zakresie, w jakim Komisja w tej decyzji w błędny sposób kwalifikuje system indywidualnych interpretacji prawa podatkowego jako reżim podatkowy, nie identyfikuje odpowiednio środka pomocowego, którego przyznanie zarzuca, błędnie uznaje indywidualne interpretacje prawa podatkowego za niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE i w bezpodstawny sposób nakazuje Belgii odzyskanie nieokreślonych kwot od adresatów indywidualnych interpretacji prawa podatkowego przyjętych w ramach systemu nieuwzględniania przy opodatkowaniu nadmiernych zysków;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja miała dopuścić się naruszenia prawa kwalifikując system indywidualnych interpretacji prawa podatkowego jako reżim podatkowy.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja miała dopuścić się naruszenia prawa nie stwierdzając tego, czy zarzucane przyznanie pomocy rzeczywiście skutkowało przysporzeniem korzyści.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja miała dopuścić się naruszenia prawa uznając system indywidualnych interpretacji prawa podatkowego za selektywny.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że nałożony na Belgię obowiązek odzyskania kwot rzekomej pomocy narusza zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Tri Ocean Energy/Rada

(Sprawa T-383/16)

(2016/C 350/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri Ocean Energy (Kair, Egipt) (przedstawiciele: P. Saini, QC, R. Mehta, Barrister i N. Sheikh, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 141, s. 125), w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 141, s. 30), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku podstawy do umieszczenia nazwy skarżącego w załącznikach do podważanej decyzji i podważanego rozporządzenia, określonej w art. 28 ust. 1 decyzji Rady 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii („pierwotna decyzja”) i w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii („pierwotne rozporządzenie”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący niewypełnienia przez Radę obowiązku uzasadnienia zarówno podważanej decyzji jak i podważanego rozporządzenia.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego ograniczenia prawa własności skarżącego i jego prawa do reputacji.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Eval Europe/Komisja

(Sprawa T-388/16)

(2016/C 350/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eval Europe NV (Zwijndrecht, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers i N. Baeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustaleniu domniemywanego środka pomocy i przy uznaniu go za system pomocy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 TFUE, nie przedstawiła uzasadnienia i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy uznała, że belgijski system decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 2015/1589 oraz ogólne zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, gdy nakazała odzyskanie domniemywanej pomocy.